

NIEPRZYWYKŁY (8) *part praet aet*

W pisowni łącznej (6), w rozłącznej (2).

e jasne.

sg m N nieprzywykły (2). ◇ f I nieprzywykłą (1). ◇ n N nieprzywykł(e) (1). ◇ pl N m pers nieprzywykli (3). ◇ G nieprzywykłych (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Który nie ma czegoś w zwyczaju, w nawyku; insuetus Calep, Cn; insolens, insolitus Cn (7) :
Insuetus – Nie przywikli. *Calep* 546b.

nieprzywykły komu, czemu (5): BielSpr 2, 25v, 65v; Iáko po stárym pásterzu lífzy lię więc rádo Ošierociále/ nowemu nieprzywykłe stádo. KlonŽal B3; GórnRozm M.

nieprzywykły ku czemu (1): Kon [!] ktory ma gęstą sierść ná nogach á zroflá ieft nád kořtkámi/ ten moŹe dobrze prácowáć/ ále ku bieganiu nieprzywykły. SienLek 187.

W połączeniach szeregowych (2): BielSpr 25v; Teraz gdyby wojsko ták wielkie/ ludzi nieprzywykłych woiovániu/ y nędzy/ nieumieiętnych/ nie ćwiczonych/ nie vbránych y po więtlzey części vbogich miáło iść przez Koronę/ wniweczby iá obrociło GórnRozm M.

2. W funkcji biernej: Którego ktoś nie ma w zwyczaju [komu] (1) : gdy lię Niemcy ruřniczná strzelbá iefzce Litwie nieprzywykłą/ męŹnie bronili/ y wiele Gediminowi ludu pobili *StryjKron* 410.

Synonimy: 1., 2. nienałožony, nieprzyłožony, nieuczony, niezwyčajny.

Cf NIEPRZYWYCZAJONY, PRZYWYKŁY

AK